

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

07 aprilie 2021

mun. Chișinău

Colegiul Penal în următoarea componență:
președinte
judecători

Diaconu Iurie
Catan Liliana
Guzun Ion

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de avocatul Grosu Eugen în numele inculpatului, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 02 noiembrie 2020, în cauza penală privindu-l pe

**CEBOTARU Dumitru XXXXXX, născut la xx
xxx xxxx, domiciliat în XXX XXXXXXX, s. XXXXX, str.
XXXXXXXX nr. xx.**

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 26.12.2017– 10.05.2018;

Instanța de apel: 20.06.2018 – 25.04.2019;

06.02.2020- 02.11.2020;

Instanța de recurs: 10.07.2019 – 19.11.2019;

08.02.2021- 07.04.2021.

Asupra recursului ordinar declarat, în baza actelor din dosar, Colegiul penal

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătorei Comrat, sediul Central din 10 mai 2018, *Cebotaru Dumitru* a fost achitat de sub învinuirea comiterii infracțiunii prevăzute de art. 175 Cod penal, din motiv că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii.

Cebotaru Dumitru a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 171 alin. (3) lit. b) Cod penal la 15 închisoare, cu executare în penitenciar de tip închis, începând din 10 mai 2018, cu includerea în termenul de pedeapsă timpul aflării în arest preventiv de la 18 septembrie 2017 până la 10 mai 2018.

Solicitarea procurorului privind încasarea de la *Cebotaru Dumitru* în beneficiul statului a sumei de 20 794 lei în calitate de cheltuieli judiciare, a fost respinsă ca neîntemeiată.

S-a încasat din contul lui *Cebotaru Dumitru*, în beneficiul părții vătămate

minore XXXXXX XXXXX suma de 80 000 lei, cu titlu de prejudiciu moral, în rest acțiunea civilă a fost respinsă.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a constatat că, *Cebotaru Dumitru* la data de 18 septembrie 2017, în jurul orei 17.00, aflându-se în domiciliul situat pe str. XXXXXXXX xx, s. XXXXX, XXX XXXXXX, fiind în stare de ebrietate alcoolică, intenționat, pentru satisfacerea poftelor sexuale, aplicând violența psihică și fizică sub formă de aplicarea loviturii cu palma pe obraz, față de fiica sa minoră XXXXXX XXXXX, cu privarea ultimei de posibilitatea de a opune rezistență și cauzându-i leziuni corporale sub formă de hemoragii în zona zigomatică din dreapta cu inflamarea țesuturilor moi, în regiunea gambei stângi, la intrare în vagin - echimoze în regiunea perineului drept, care constituie leziuni corporale neesențiale, a culcat-o pe minora XXXXXX XXXXX pe pat, unde contrar voinței și dorinței ultimei, continuând forțat să o țină și privând-o de posibilitatea de a opune rezistență, a întreținut cu minora XXXXXX XXXXX, prin constrângere, raport sexual în formă normală.

Astfel, *Cebotaru Dumitru* a comis infracțiunea prevăzută art. 171 alin. (3) lit. b) Cod penal - violul, adică raportul sexual săvârșit prin constrângere fizică și psihică a persoanei, săvârșit asupra unui membru de familie și în privința unei persoane minore în vârstă de până la 14 ani.

Cebotaru Dumitru se învinuiește de faptul că, în perioada de timp din anul 2013 până la 18 septembrie 2017, fiind în stare de ebrietate, aflându-se în casa sa de locuit amplasată pe str. XXXXXX xx, s. XXXXXX, XXX XXXXXX, știind cu certitudine despre vârsta fragedă a fiicei sale, XXXXXX XXXXX, și profitând de aceasta, a comis în privința ei acțiuni perverse sub formă de atingeri indecente, cât și alte acțiuni cu caracter sexual.

Organul de urmărire penală a calificat acțiunile inculpatului *Cebotaru Dumitru* în baza art. 175 Cod penal - acțiuni perverse săvârșite față de o persoană despre care se știa cu certitudine că nu a împlinit vârsta de 16 ani, constând în atingeri indecente, precum și în alte acțiuni cu caracter sexual.

3. Sentința a fost atacată cu apeluri de către:

3.1. *Procurorul în Procuratura UTA Găgăuzia, Bolgar N.*, solicitând casarea sentinței în partea achitării inculpatului *Cebotaru Dumitru*, învinuit de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 175 Cod penal cât și în partea respingerii solicitării procurorului cu privire la încasarea cheltuielilor de judecată în mărime de 20 794 lei cu adoptarea unei noi hotărâri prin care, *Cebotaru Dumitru* să fie condamnat în baza art. 171 alin. (3) lit. b) la 17 ani închisoare, în baza art. 175 Cod penal, la 5 ani și 6 luni închisoare și cu aplicarea prevederilor art. 84 Cod penal, prin cumulul parțial al pedepselor penale, definitiv ai stabili pedeapsa penală sub formă de 21 ani privațiune de libertate cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis și încasarea cheltuielilor de judecată în mărime de 20 794 lei.

În motivarea apelului, menționează că:

- prima instanță incorect a constatat că în acțiunile inculpatului lipsesc elementele infracțiunii prevăzute de art. 175 Cod penal, deoarece au fost acumulate probe necesare ce confirmă vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii încriminate, vina inculpatului fiind dovedită prin procesul-verbal de audiere a părții vătămate minore din 09 octombrie 2017, care a fost audiată în condițiile art. 110¹ Cod de procedură penală;

- potrivit declarațiilor părții vătămate, care au fost acceptate de prima instanță și puse la baza sentinței de condamnare, în temeiul art. 171 alin. (3) lit. b) Cod penal, aceasta a declarat că a fost violată de tatăl său în decurs de doi sau trei ani, însă prima oară a avut loc când era în clasa a doua sau a treia, aceste circumstanțe fiind relatate și prietenei Xxxxx. Declarațiile părții vătămate au fost confirmate prin declarațiile martorilor Xxxxxxx Xxxxx și Xxxxxx Xxxxx;

- potrivit raportului de expertiză medico-legală nr. xxxx din 28 septembrie 2017, leziunile corporale a minorei Xxxxx Xxxxx au fost calificate ca acțiuni perverse comise în privința persoanei care nu a atins vârsta de 16 ani;

- prima instanță eronat a respins solicitarea procurorului cu privire la încasarea cheltuielilor judiciare în mărime de 20 794 lei pentru expertizele efectuate în prezenta cauză penală, deoarece potrivit art. 229 alin. (1) Cod de procedură penală, cheltuielile de judecată se încasează din contul inculpatului.

3.2. Avocatul Cîlcic Victor în numele inculpatului, solicitând casarea sentinței, pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Cebotaru Dumitru să fie achitat pe motivul lipsei faptelor infracționale prevăzute de art. 171 alin. (3) lit. b) și art. 175 Cod penal și casarea încheierii primei instanțe, privind respingerea demersului cu privire la solicitarea efectuării expertizei judiciar-psihologice.

În motivarea apelului, menționează că:

- prima instanță a încălcat prevederile art. 338 alin. (2) și (3) Cod de procedură penală, așa cum la 10 mai 2018 a fost pronunțat și înmănat dispozitivul sentinței, iar la data de 18 mai 2018 a fost remisă poștal sentința motivată fără a fi pronunțată în ședință de judecată;

- probele cercetate de prima instanță, demonstrează lipsa faptei infracționale prevăzute de art. 175 Cod penal, în acțiunile lui Cebotaru Dumitru;

- martorii acuzării audiați nemijlocit în ședința de judecată, au comunicat că nu pot exista asemenea acțiuni care să rămână nevăzute în așa o perioadă îndelungată de timp din 2013 până la 18 septembrie 2017, iar alte probe obiective nu au fost prezentate;

- Cebotaru Dumitru urmează a fi achitat pe motivul prevăzut de art. 390 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală - nu s-a constatat existența faptei infracțiunii;

- instanța de fond a înserat concluzii contradictorii fiind apreciate unele și aceleași probe în mod diferit, oferind prioritate probelor părții acuzării, apelantul consideră că procurorul nu a prezentat nici o probă obiectivă și dobândită

independent;

- acuzarea nu a prezentat nici o probă veridică care ar demonstra că inculpatul a comis fapta prevăzută de art. 171 alin. (3) lit. b) Cod penal, iar probele ce au stat la baza învinuirii au fost combătute în ședința de judecată și anume procesul-verbal de audiere a martorului minor XXXXXX XXXXX și a martorului XXXXX XXXX;

- ziua de 18 septembrie 2017 nu a fost restabilită factologic, respectiv nu este cunoscut faptul cu ce a fost ocupată partea vătămată minoră la data de 18 septembrie 2017;

- de nenumărate ori a atras atenția organului de urmărire penală despre necesitatea petrecerii expertizei psihologice - psihiatrice atât în privința părții vătămate cât și în privința inculpatului, însă acuzarea se bazează doar pe declarațiile părții vătămate XXXXXX XXXXX din 09 octombrie 2017, care sunt necorespunzătoare realității dat fiind faptul că, nu există informație precum că aceasta a fost violată de la 8 ani în decurs de 3 ani, precum și lipsa informației circumstanțelor producerii violului, în momentul reținerii, inculpatul a fost în stare de ebrietate avansată, fiind în imposibilitate de a se deplasa singur, comportamentul părții vătămate care nu a fugit după primul raport sexual contra voinței sale;

- raportul de expertiză medico-legală a părții vătămate nr. 190 din 19 septembrie 2017, direct respinge versiunea părții vătămate despre data, termenul și modalitatea efectuării violului deoarece s-a indicat lipsa spermei în vaginul părții vătămate;

- declarațiile martorului minor XXXXXX XXXXX, relevate în sentință sunt incorecte, deoarece martorul în ședința de judecată a refuzat versiunea organului de urmărire penală privind violarea părții vătămate. Martorul XXXXXXXX XXXXXXXX, care este diriginta părții vătămate a comunicat că ultima iubește să inventeze și niciodată nu a auzit despre faptul că a fost constrânsă și nu a observat acest fapt, Martorul XXXXX XXXX, bunica părții vătămate, a declarat lipsa constrângerii asupra părții vătămate, iar martorul XXXXX XXXXXXXX în ședința de judecată nu a fost audiată, însă aceasta ar fi putut să descrie circumstanțele comportamentului părții vătămate imediat după cele întâmplare;

- potrivit raportului de expertiză medico-legală nr. 332 din 19 octombrie 2017, se concluzionează că, pe hainele inculpatului ridicate au fost identificate urme individuale a părții vătămate, pe obiectele ridicate de la domiciliu a fost depistată sperma acestuia;

- actul privind starea psihologică a copilului XXXXXX XXXXX nu constituie probă veridică, deoarece a fost dobândită cu încălcarea normelor Codului de procedură penală, examinarea a fost dispusă și efectuată incorect, nu este indicată calificarea specialistului și părțile au fost lipsite de posibilitatea formării probei în cauză, circumstanțe ce impun necesitatea numirii expertizei psihologice judiciare în privința părții vătămate minore XXXXXX XXXXX.

4. Prin decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 25 aprilie 2019,

au fost admise apelurile declarate de către procuror și de către avocatul Cîlcic V. în numele inculpatului, casată parțial sentința în partea învinuirii pe art. 175 Cod penal, cu pronunțarea în această parte o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care:

Cebotaru Dumitru a fost achitat de sub învinuirea comiterii infracțiunii prevăzute de art. 175 Cod penal, din motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii imputate.

4.1. Pentru a decide astfel, instanța de apel a indicat că, analizând probele, prin prisma prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere a pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, apreciindu-le conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege, consideră că, prima instanță corect a stabilit starea de fapt și de drept, circumstanțele cauzei, astfel, privind învinuirea lui *Cebotaru Dumitru* în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 171 alin. (3) lit. b) Cod penal, sub acest aspect, argumentele din apelul declarat de apărătorul inculpatului fiind neîntemeiate.

Vina inculpatului *Cebotaru Dumitru* în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 175 Cod penal nu și-a găsit confirmare, iar prima instanță eronat a constatat că fapta imputată inculpatului *Cebotaru Dumitru* nu întrunește elementele infracțiunii, or probele nominalizate nu demonstrează existența faptei infracțiunii imputate.

Instanța de apel a apreciat ca fiind eronate argumentele procurorului invocate în cererea de apel că, potrivit declarației părții vătămate *Xxxxxx Xxxxx* care a declarat că *Cebotaru Dumitru* în decurs de trei sau patru ani întreținea acțiuni cu caracter sexual în privința sa, or, declarațiile părții vătămate în această parte nu au fost demonstrate cu nici o probă, mai mult, declarațiile părții vătămate *Xxxxxx Xxxxx* sunt combătute prin raportul de expertiză medico-legală nr. *xxxx* din 28 septembrie 2017, în concluzia căruia se constată că himenul *Xxxxxx Xxxxxxx* este deflorat proaspăt, în concluzie *Xxxxxx Xxxxx* nu a întreținut raporturi sexuale prin constrângere, cum declară ultima în decurs de trei - patru ani în urmă.

Astfel, instanța de apel a concluzionat că, prima instanță just a stabilit că, intenția și acțiunile inculpatului au fost îndreptate nu la comiterea acțiunilor perverse în privința părții vătămate minore, dar la comiterea raportului sexual prin constrângere fizică și psihică, acțiuni care nu au fost imputate inculpatului de urmărirea penală, nici la înaintarea învinuirii în sensul agravării acesteia la prima instanță (vol. II, f.d. 58).

5. Decizia instanței de apel a fost atacată cu recursuri ordinare de către:

5.1. Procurorul șef al Procuraturii de circumscripție Cahul, *Calendari Dumitru*, care indicând temeiurile pentru recurs prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală, a solicitat casarea deciziei cu dispunerea rejudecării cauzei de către instanța de apel.

În argumentarea recursului a motivat că:

- vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 175 Cod penal, este dovedită prin: procesul-verbal de audiere a părții vătămate minore XXXXXX XXXXX din 09 octombrie 2017, care fiind audiată în condițiile art. 110¹ Cod de procedură penală, a declarat că acțiunile sexuale continuau în decursul ultimilor 3-4 ani, prima dată au avut loc când era în clasa a 2-a sau a 3-a;

- potrivit declarațiilor părții vătămate, care au fost acceptate de instanțele de judecată și puse la baza hotărârii de condamnare a inculpatului în temeiul art. 171 alin. (3) lit. b) Cod penal, aceasta a declarat că a fost violată de tatăl său în decurs de doi sau trei ani, însă prima dată a avut loc când era în clasa a doua sau a treia, aceste circumstanțe fiind relatate și prietenei XXXXX, declarațiile părții vătămate au fost confirmate prin declarațiile martorilor XXXXXX XXXXX și XXXXXX XXXXX;

- XXXXXX XXXXX, fiind audiată în ședința de judecată a primei instanțe a declarat că, mai întâi medicii au spus că nu este prima oară, iar la poliție fiica a comunicat că în jur de 3 sau 4 ani în urmă, când martora era în reanimare, tata mereu venea la ea și îi propunea să se culce, o atingea pe XXXX, odată în 2-3 luni întrețineau raport sexual contra voinței fiicei. XXXXX a comunicat că nu povestea, deoarece se temea de tatăl care o amenința că în caz de va povesti o va omorî și pe XXXX și pe mama lor. Fiica se temea că tatăl va aplica violența fizică și asupra mamei sale;

- instanța de apel nu s-a expus motivat de ce declarațiile părții vătămate, care a declarat că Cebotaru Dumitru în decurs de trei sau patru ani întreținea acțiuni cu caracter sexual în privința sa, care sunt confirmate prin raportul de evaluare psihologică și declarațiile martorilor XXXXXX XXXXX și XXXXX XXXX, nu sunt suficiente pentru recunoașterea vinovăției lui Cebotaru Dumitru pe art. 175 Cod penal, or, potrivit expertizei medico-legale s-a constatat că himenul XXXXX XXXXX este deflorat proaspăt, înseamnă că acțiuni sexuale până la 18 septembrie 2017 au avut loc în formă de simulare a raportului sexual fără penetrare;

- soluția instanței de apel privind individualizarea pedepsei pe art. 171 alin. (3) lit. b) Cod penal, este ilegală, nemotivată și neîntemeiată, or, trebuie de luat în considerație că infracțiunea incriminată lui Cebotaru Dumitru se atribuie la categoria infracțiunilor excepțional de grave potrivit art. 16 alin. (6) Cod penal, anterior judecat pentru viol prin sentința Judecătoriei Leova din 12.11.2001 pe art. 102 alin. (3) Cod penal (redacția anului 1961) la 5 ani închisoare, prezența circumstanțelor agravante - comiterea infracțiunii în stare de ebrietate alcoolică, relații complicate și tensionate între Cebotaru Dumitru și XXXXXX XXXXX, prin aplicarea constrângerii psihice și fizice;

- în dispozitivele sentinței primei instanțe și a deciziei Curții de Apel Cahul, lipsesc soluțiile privind cheltuielile judiciare, conform art. 385 alin. (1) p. 14) și art. 397 p. 5) Cod de procedură penală, în coroborare cu art. 229 alin. (1) Cod de procedură penală, ori cheltuielile judiciare sunt suportate de către inculpat sau sunt

trecute în contul statului, simpla soluție de respingere a cerinței procurorului privind încasarea cheltuielilor judiciare nu este o soluție procesuală, deplină și legală.

5.2. Avocatul Cîlcic Victor în comun cu inculpatul, indicând temeiul pentru recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, prin care au solicitat, casarea deciziei și a sentinței în partea recunoașterii inculpatului Cebotaru Dumitru vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 171 alin. (3) lit. b) Cod penal, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri prin care inculpatul să fie achitat, pe motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii imputate, respingerea acțiunii civile, cheltuielile judiciare să fie trecute în contul statului.

În argumentarea recursului a motivat că:

- instanța de apel a respins toate argumentele expuse în apel de către procuror, astfel rămâne de neînteles dispozitivul deciziei prin care a admis apelul procurorului;

- instanța de apel a motivat superficial decizia, fără a da răspuns la toate argumentele expuse în apel, și anume că la urmărirea penală au fost admise omisiuni, urmând a fi efectuată o expertiză complexă psihologică -psihiatrică atât în privința inculpatului cât și a părții vătămate;

- inculpatul a indicat că partea vătămată vizita site-uri cu conținut pornografic și în cadrul ședinței a fost înaintată o solicitare de a inspecta laptopul părții vătămate, solicitare care a fost respinsă;

- nu au fost înlăturate divergențele din rezultatele expertizei biologice, fiind necesar de a supune testului poligraf atât inculpatul cât și partea vătămată;

- declarațiile părții vătămate privind violurile din ultimii 3 ani sunt divergente cu probele din dosar;

- urmau a fi efectuate confruntări dintre acuzat și soția sa (referitor la dispariția banilor de la inculpat în ziua respectivă), furtul dat nu este investigat până în prezent, însă acest furt a banilor de la inculpat poate fi motivul înscenării infracțiunii de viol de partea vătămată;

- nu a fost clarificată istoria nașterii victimei și a relațiilor actuale din familie;

- raportul de expertiză medico-legală a părții vătămate nr. 190 din 19 septembrie 2017 direct respinge versiunea părții vătămate despre data, termenul și modalitatea petrecerii violului deoarece este indicată lipsa spermei în vaginul părții vătămate; declarațiile martorului minor Xxxxxx Xxxxx, relevate în sentință sunt incorecte, deoarece martorul în ședința de judecată a refuzat versiunea organului de urmărire penală privind violarea părții vătămate;

- martorul Xxxxxxx Xxxxxxx, care este diriginta părții vătămate a comunicat că ultima iubește să inventeze și niciodată nu a auzit despre faptul că a fost constrânsă și nu a observat acest fapt;

- martorul Xxxxx Xxxx, bunica părții vătămate, a declarat lipsa constrângerii asupra părții vătămate;

- martorul Xxxxx Xxxxx în ședința de judecată nu a fost audiată, însă aceasta ar fi putut să descrie circumstanțele comportamentului părții vătămate imediat după cele întâmplate;

- actul privind starea psihologică a copilului Xxxxx Xxxxx nu constituie probă veridică, deoarece a fost dobândită cu încălcarea normelor Codului de procedură penală, examinarea a fost dispusă și efectuată incorect, nu este indicată calificarea specialistului și părțile au fost lipsite de posibilitatea formării probei în cauză, circumstanțe ce impun necesitatea numirii expertizei psihologice judiciare în privința părții vătămate minore Xxxxx Xxxxx;

- în timpul ședințelor de judecată de mai multe ori a fost respins demersul apărării privind dispunerea și efectuarea în privința părții vătămate minore a unei expertize psihologice;

- circumstanțele incidentului și probele din dosar indică direct o înscenare;

- atât instanța de fond cât și cea de apel au efectuat o analiză contradictorie a probelor, făcând o apreciere contradictorie acelorași probe, acordând prioritate versiunii acuzării (foia deciziei 16-18) după care, ulterior (foaia deciziei 19-20), respingând aceleași probe ca false;

- instanța de apel, acordând prioritate declarațiilor victimei minore, a comis o eroare de fapt, confirmând fără a înlătura îndoielile obiective cu privire la veridicitatea acestor declarații, exprimate în presupunerea că inculpatul nu este tatăl biologic, din această cauză este mai sever cu ea; întrebări la mama ei referitor la concepția și nașterea ei; tatăl este anterior condamnat pentru infracțiune de viol; tulburări sociale și domestice; la cercetarea la fața locului s-a depistat a fi dezordine; vârsta de trecere; accesul de către părinți la informații nelimitate pe Internet; vizualizarea paginilor web cu conținut pornografic; declarații superficiale despre presupusele acțiuni cu caracter sexual; informații neveridice referitor la actul sexual săvârșit; comportamentul părții vătămate care nu a fugit după primul act sexual; lipsa urmelor biologice în corpul victimei; după o săptămână de la incident, partea vătămată împreună cu mama ei și restul copiilor s-au mutat la tatăl biologic; rochia pe care au fost depistate urme biologice ale inculpatului nu a fost ridicată de la victimă ci în timpul cercetării locului infracțiunii, și nu este o rochie ci o fustă a unei femei mature;

- instanța de apel, a dispus efectuarea expertizei psihologice a părții vătămate, după care, inculpatul neavând posibilitate să achite expertiza din motiv că se afla în penitenciar, a anulat propria încheiere prin care s-a dispus efectuarea expertizei psihologice a părții vătămate;

- instanța de apel greșit a concluzionat că prima instanță nu a încălcat prevederile art. 338 alin. (2), (3) Cod de procedură penală, când a înmănat doar dispozitivul sentinței, ulterior nefiind stabilite ședințe, iar sentința integrală (motivată) fiind prin poștă;

- după emiterea sentinței, au intrat în posesia unor fotografii prin care se demonstrează că partea vătămată a avut contacte sexuale atât până la incident cât și după, mai mult, sunt convorbiri și fotografii cu conținut sexual care au fost realizate de partea vătămată din centrul de reabilitare.

6. La recursurile ordinare declarate, în conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, a depus referință avocatul Ioniță Xxxx în numele părții vătămate minore, prin care a solicitat admiterea recursului declarat de procuror, totodată indicând că recursul declarat de avocatul inculpatului în comun cu inculpatul este inadmisibil, deoarece este vădit neîntemeiat.

7. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 19 noiembrie 2019, recursul declarat de avocat a fost respins ca inadmisibil, recursul declarat de procuror a fost admis, casată decizia instanței de apel în partea achitării de sub învinuirea de comitere a infracțiunii prevăzute de art. 175 Cod penal, și dispusă rejudecarea cauzei în aceeași instanță, în alt complet de judecată.

7.1. În argumentarea deciziei adoptate Colegiul lărgit a relevat că, erorile de drept invocate de avocatul inculpatului nu și-au găsit confirmarea la examinarea recursului declarat, dat fiind faptul, că instanța de apel la examinarea cauzei a respectat prevederile art. art. 414 alin. (1), (5), 417 alin. (8) Cod de procedură penală, și în hotărârea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelul declarat de avocatul Cîlcic Victor împreună cu inculpatul Cebotaru Dumitru, aceasta cuprinzând motivele pe care se întemeiază soluția pronunțată sub aspectul confirmării vinovăției inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 171 alin. (3) lit. b) Cod penal.

Cu referire la recursul ordinar declarat de către acuzatorul de stat, care critică achitarea inculpatului pe art. 175 Cod penal, Colegiul lărgit a notat că, instanța de apel contrar prevederilor art. 101, 414 Cod de procedură penală, a adoptat soluția în cauză și nu a întreprins toate măsurile de a elucida toate circumstanțele esențiale și a omis să se expună pe chestiuni esențiale evidențiate în apel și în cadrul judecării cauzei în ordine de apel.

În acest sens, instanța de apel la adoptarea hotărârii de achitare a inculpatului Cebotaru Dumitru de sub învinuirea prevăzută de art. 175 Cod penal nu a ținut cont de declarațiile reprezentantului părții vătămate minore – Xxxxx Xxxxx (f.d. 4 verso, Vol. II) care a declarat că inculpatul deseori o atingea pe fiica sa Xxxxxx Xxxxxx, declarațiile martorilor Xxxxxx Xxxxx (f.d. 15-17, Vol. II) care a declarat că inculpatul își bătea joc de Xxxxxx Xxxxx, declarațiile martorului Xxxxx Xxxxxx date în cadrul urmăririi penale (f.d. 74, Vol. I) care a declarat că cu câteva zile până la viol, a văzut cum inculpatul a atins sânii părții vătămate Xxxxxx Xxxxx la ce mama fetei Xxxxxxx Xxxxx și ea i-au făcut observație și i-a spus să înceteze. Este de menționat faptul că, drept modalități faptice ale acțiunilor perverse pot să apară: dezgolirea organelor genitale ale făptuitorului în prezența victimei; dezgolirea organelor genitale ale victimei, însoțită de contemplarea, pipăirea, sărutarea

acestora; săvârșirea raportului sexual, a actului de homosexualism, lesbianism sau a altor acțiuni cu caracter sexual, săvârșite special între făptuitori (sau de către un singur făptuitor – în cazul masturbării sale), astfel ca victima să poată urmări aceasta, etc. Astfel instanța de apel urma în ședința de judecată să constate dacă inculpatul prin comiterea infracțiunii prevăzute de art. 171 alin. (3) lit. b) Cod penal nu a comis și infracțiunea prevăzută de art. 175 Cod penal care este conexasă, or lipsa consimțământului victimei și constrângerea acesteia de a întreține raportul sexual cad sub incidența art. 171 alin. (3) lit. b) Cod penal, iar acțiunile până și după raportul sexual (acțiunile adiacente) puteau fi calificate în baza art. 175 Cod penal, lipsind în acest sens o motivare clară a instanței de apel.

La fel, Colegiul penal lărgit ținând cont de circumstanțele speciale ale cauzei – învinuirea de săvârșire a infracțiunilor cu caracter sexual asupra unei minore care la ziua comiterii infracțiunii nu a împlinit vârsta de 14 ani, a notat că instanța de apel nu a ținut cont pe deplin de principiile stipulate în Convenția Consiliului European privind protecția copiilor împotriva exploatarea sexuală și a abuzurilor sexuale de la Lanzarote, din 25 octombrie 2007, ratificată de către Republica Moldova prin Legea nr. 263 din 19.12.2011, în art. 30, care prevede că toate cercetările și procedurile penale se desfășoară în interesul superior al copilului și cu respectarea drepturilor acestuia.

În consecință, Colegiul penal lărgit a atestat că instanța de apel a adoptat o decizie de achitare a inculpatului Cebotaru Dumitru de sub învinuirea de comitere a infracțiunii prevăzute de 175 Cod penal, printr-o motivare superficială, fără a clarifica aspectele esențiale ale cauzei, prin ce a fost afectată soluția adoptată, or aceasta nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

8. Prin decizia Colegiului judiciar al Curții de apel Cahul din 02 noiembrie 2020, apelul declarat de procuror a fost admis, casată parțial sentința în partea achitării lui Cebotaru Dumitru în baza art. 175 Cod penal, rejudecată cauza și pronunțată o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care:

Cebotaru Dumitru a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 175 Cod penal la 4 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

Conform art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumulul parțial al pedepselor aplicate în baza art. 171 alin. (3) lit. b) și art. 175 Cod penal, i-a fost stabilită pedeapsa definitivă de 16 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, începând din 02 noiembrie 2020, cu includerea în termenul de pedeapsă timpul aflării în arest preventiv de la 18 septembrie 2017 până la 02 noiembrie 2020.

Solicitarea procurorului privind încasarea de la Cebotaru Dumitru în beneficiul statului a cheltuielilor judiciare, a fost respinsă.

În rest, sentința a fost menținută fără modificări.

8.1. În argumentarea hotărârii adoptate, instanța de apel a reținut că vina inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 175 Cod penal a fost

dovedită, corect fiind încadrate acțiunile lui Cebotaru Dumitru în baza art.175 Cod penal, ca acțiuni perverse săvârșite față de o persoană despre care se știa cu certitudine că nu a împlinit vârsta de 16 ani, constând în exhibare, atingeri indecente, discuții cu caracter obscen sau cinic purtate cu victima referitor la raporturile sexuale, determinarea victimei să participe ori să asiste la spectacole pornografice, punerea la dispoziția victimei a materialelor cu caracter pornografic, precum și în alte acțiuni cu caracter sexual”.

Colegiul judiciar a remarcat că infracțiunea prevăzută la art. 175 din Codul penal, este o infracțiune materială. Ea se consideră consumată din momentul producerii acțiunilor perverse, față de o persoană despre care se știa cu certitudine că nu a împlinit vârsta de 16 ani.

Obiectul material al infracțiunii de acțiuni perverse îl reprezintă corpul persoanei care nu a atins vârsta de 16 ani exprimate prin atingeri indecente, discuții cu caracter obscen sau cinic purtate cu victima referitor la raporturile sexuale, determinarea victimei să participe ori să asiste la spectacole pornografice, punerea la dispoziția victimei a materialelor cu caracter pornografic, precum și în alte acțiuni cu caracter sexual.

Astfel, Colegiul judiciar a statuat că, prin săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 175 Cod penal, inculpatul Cebotaru Dumitru a atentat asupra fiicei sale Xxxxxx Xxxxx, care s-a stabilit cu certitudine că la momentul comiterii infracțiunii nu a atins vârsta de 16 ani.

Latura subiectivă a infracțiunii prevăzute de art. 175 din Codul penal, în speța dată, se caracterizează prin vinovăție sub forma de intenție directă, care s-a manifestat prin faptul că inculpatul Cebotaru Dumitru, își dădea seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, a prevăzut urmările lor prejudiciabile și a dorit în mod conștient, survenirea acestora.

Colegiul judiciar a constatat că în cadrul examinării cauzei, s-a demonstrat pe deplin realizarea de către inculpatul Cebotaru Dumitru, a laturii subiective a infracțiunii reținute în speță, contrar alegațiilor invocate de către inculpat în susținerea nevinovăției sale pe capătul de învinuire prevăzut de art. 175 Cod penal.

Astfel, comiterea acțiunilor perverse de către inculpatul Cebotaru Dumitru, în privința pătimitei Xxxxxx Xxxxx, au fost demonstrate incontestabil prin declarațiile părții vătămate minore Xxxxxxx Xxcxxxx, reprezentantului legal al părții vătămate Xxxxxx Xxxxx, martorului Xxxxx Xxxxxx, care au indicat direct asupra faptului că inculpatul a comis acțiuni perverse în privința părții vătămate Xxxxxx Xxxxx, care este fiica acestuia.

În sensul vizat, Colegiul judiciar a reținut că, partea vătămată minoră Xxxxxxx Xxxxx, fiind audiată în condiții speciale, în ordinea prevăzută la art. 110¹ Cod de procedură penală, a explicat, că: la 18 septembrie, inculpatul) Dima s-a apropiat de ea din urmă și a început s-o îmbrățișeze, să o dezbrace, ea a spus că nu vrea. Apoi Dima îi ținea mâinile și a culcat-o pe pat și a început s-o dezbrace.

Inculpatul nu a dezbrăcat-o complet, doar a ridicat rochia și i-a scos chiloții. Ea a dorit să țipe, însă acesta o ținea cu mâna ca să nu țipe. Ulterior când Dima o ținea, ea a dorit să se scoale și Dima a lovit-o peste față. I-a povestit mamei că acest fapt nu este prima oară, totul s-a început când mama era la spital cu amnezie în jur de trei-patru ani în urmă, apoi mama a sunat inspectorului de sector și ulterior (inculpatul) Dima a fost arestat. Nu a chemat ajutorul, deoarece dacă striga Dima o lovea, o mușca sau o sugruma, din acest motiv nu i-a comunicat mamei nimic. Dima o viola în fiecare săptămână aproximativ de două ori. Când Dima o viola, acesta uneori era în stare de ebrietate, uneori nu, după fiecare constrângere îi spunea să nu spună nimănui nimic, temându-se de el. Iarna i-a povestit prietenei sale Xxxxxx Xxxxx și a rugat-o să nu povestească nimănui.

Martorul Xxxxxx Xxxxx - reprezentant legal al părții vătămate Xxxxxx Xxxxx, fiind audiată în instanța de apel a menționat că, la data de 18.09.2017 partea vătămată i-a comunicat că tatăl ei a venit acasă în stare de ebrietate și a început să o atingă, a dărâmat-o la pământ, posibil a lovit-o, i-a rut lenjeria intimă, mai concret nu poate spune nimic, era șocată. În timp ce discuta cu fiica a venit poliția, au mers cu toții la domiciliul lor însă din mașină nu a coborât. Poliția a intrat în casă și l-au reținut pe Cebotaru D., punându-i cătușe. Cu toții au mers la poliție, apoi dânsa cu Xxxxxx Xxxxx a mers la spital pentru petrecerea expertizei. Ulterior expertizei, au mers la poliție unde Xxxxxx Xxxxxx a povestit cele întâmplate, în prezența sa. Fiica i-a comunicat că în perioada aflării sale în spital Cebotaru Dumitru o impunea pe Xxxxxx Xxxxx să întrețină relații sexuale, impunând-o să se dezbrace. Aceste acțiuni au avut loc în jurul anului 2013. A plecat peste hotare, ambele fete au rămas cu Cebotaru Dumitru. Cebotaru Dumitru venea acasă în stare de ebrietate și aplica forța fizică asupra ei și a copiilor. Ei se temeau de Cebotaru Dumitru. Cebotaru Dumitru o acosta pe Xxxxxx Xxxxx. Nu poate spune care anume acțiuni au fost întreprinse de Cebotaru Dumitru asupra Xxxxxx Xxxxxx. Cebotaru Dumitru o atinge pe Xxxxxx Xxxxx pe sâni, picioare, o impunea să se dezbrace, la care ea opunea rezistență. Nu cunoaște cât de des Cebotaru Dumitru întreținea relații sexuale cu Xxxxxx Xxxxx. Acest lucru se întâmpla când nimeni nu era acasă, aproximativ o 1-2 ori pe lună. Xxxxxx Xxxxx i-a comunicat că a fost violată de Cebotaru Dumitru. A auzit de la Cebotaru Dumitru că, Xxxxxx Xxxxx vizionează la note-book filme porno. Nu a văzut ca Cebotaru Dumitru să privească filme porno cu Xxxxxx Xxxxx. Ceilalți copii nu au văzut acțiunile lui Cebotaru Dumitru către Xxxxxx Xxxxx. Xxxxxx Xxxxx a fost la Xxxxx Xxxxx, în ziua când a fost telefonată și a aflat că Xxxx a fost violată. Xxxxx Xxxxx a spus că ei nu-i place cum Cebotaru Dumitru se joacă cu Xxxxxx Xxxxx. A aflat că pe 17.09.2017 Cebotaru Dumitru o acosta pe Xxxxx Xxxxx. În perioada anilor 2013-2015 avea multe conflicte cu Cebotaru Dumitru. În ultimul timp el era des în stare de ebrietate. Fiind în stare de ebrietate Cebotaru Dumitru era foarte agresiv, aplica forța fizică. Relațiile dintre Cebotaru Dumitru și Xxxxxx Xxxxx erau normale, nu aveau

conflicte. Cebotaru Dumitru nu este tatăl biologic a lui XXXXXX XXXXX. Ceilalți copii sunt ai lui. Cazul a avut loc când fiul era la grădiniță, iar fata mai mică la XXXXX XXXXX.

Colegiul judiciar a notat că declarațiile reprezentantului legal al părții vătămate XXXXXX XXXXX – XXXXXX XXXX, sânt în coroborare cu declarațiile martorului XXXXX XXXXX depuse în cadrul urmăririi penale la data de 20.09.2017 (f.d.74, vol. I), potrivit cărora a declarat că, o cunoaște pe XXXXXX XXXXX de mult timp, în copilărie au trăit în r-nul Cantemir. Ceva ani în urmă XXXXX i-a comunicat că soțul ei Cebotaru Dumitru consumă băuturi alcoolice, face scandal, aplică forța fizică față de ea și de copii, însă ea refuză să depună plângere la poliție, deoarece se teme de el. La 18.09.2017 seara, la martoră a venit XXXXX, fiica lui XXXXX, plângând și a cerut telefonul pentru a suna mamei. Martora a dat telefonul, și XXXXXXX telefonat-o pe XXXXX și a povestit că, tatăl ei a venit acasă în stare de ebrietate, a dezbrăcat-o de chiloți și a întreținut cu ea raport sexual contra voinței acesteia. Martora a văzut că XXXX era fără chiloți. Câteva zile mai devreme de cele întâmplare, cu toții se aflau afară și martora a văzut că Dumitru atingea sânii lui XXXXX. La care XXXXX i-a făcut observație și martora a întrebat de ce face el acest lucru. Martora a comunicat lui XXXX să i-a măsuri cu soțul ei, însă martora cunoaște că XXXXX se teme foarte mult de el, Dumitru se purta foarte agresiv, când se afla în stare de ebrietate.

Instanța de apel a apreciat critic declarațiile martorului XXXXX XXXXXX depuse în instanța de apel potrivit cărora, *aceasta nu crede că Cebotaru Dumitru a violat-o pe XXXXXX XXXXX, el fiind om bun și muncitor. XXXXXX XXXXX îi spunea martorei că, Cebotaru Dumitru consumă băuturi alcoolice zilnic, dar acest lucru nu este adevărat deoarece el lucra. Cebotaru Dumitru uneori se comporta agresiv când era în stare de ebrietate. Nu a văzut vreo dată ca Cebotaru Dumitru să o atingă pe XXXXXX XXXXX. Martora mereu era la ei acasă și nu a văzut ca Cebotaru Dumitru să o atingă pe XXXXXX XXXXX*, or acestea sunt contrare celor declarate la organul de urmărire penală la data de 20.09.2017. Mai mult ca atât, ultima a confirmat că semnăturile din respectivul proces penal îi aparțin, declarațiile fiind făcute în limba moldovenească, iar consemnate în procesul verbal în limba rusă.

În susținerea vinovăției inculpatului, instanța de apel a notat și declarațiile martorului XXXXXX XXXXX că, la 18 septembrie 2017 mama a trimis-o la grădiniță după fratele mai mic, iar fratele mai mic al XXXXX la fel umblă la grădiniță. Ea a venit la XXXX acasă ca să meargă împreună la grădiniță. La moment a venit tatăl XXXXX. El era în stare de ebrietate și nu i-a permis XXXXX ca ea să se ducă la grădiniță, apoi XXXX i-a spus că nu va merge nicăieri. Martora a mai explicat, că XXXX a îmbrăcat un sarafan bleu fără curea. XXXX doar îi povestea că tata o bătea tare. XXXX nu se întâlnea cu băieți. XXXX i-a povestit că în clasa a 4, tatăl își bătea joc de ea, adică întreținea raport sexual contra voinței sale. XXXX a rugat-o să nu povestească la nimeni și ea nu a comunicat nimănui. Nu cunoaște dacă XXXX i-a

relatat mamei despre cele întâmplate. Xxxx spunea, chiar unii din colegii ei spuneau că treceau pe lângă casă și au văzut cum tatăl Xxxxx o bătea pe mama ei. Martora notează că leziuni corporale vizibile la Xxxx nu a văzut. Xxxx i-a comunicat că tatăl o ținea ca aceasta să nu fugă, însă nu a comunicat direct că a avut loc raport sexual. Tot odată, martora declară că Xxxx i-a spus că tatăl a violat-o, și tatăl își bătea joc de Xxxx. O dată el a bătut-o pe Xxxx, chiar în prezența ei.

În afară de declarațiile părții vătămate și ale martorilor, pentru probarea culpei inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 175 Cod penal, instanța de apel a reținut și probele scrise cercetate în ședința instanței de fond și verificate în ședința instanței de apel, și anume: procesul - verbal de înregistrare a infracțiunii descoperite din data de 18.12.2017 (f.d. 7, vol. I); copia certificatului de naștere NA-VI 0206333, potrivit căruia Xxxxxx Xxxxx este născută la 09 septembrie 2005, și în calitate de părinți sunt indicați tata Cebotaru Dumitru și mama Xxxxxx Xxxxx (f.d.24, vol. I); actul nr. 380 din 19 septembrie 2017, privind examinarea și constatarea condițiilor de stat (f.d. 26-27, vol. I); concluzia psihologului - pedagogului din data de 19 septembrie 2017 (f.d. 29, vol. I); proces- verbal nr. 175 al examinării medicale de constatare a faptului de consumare a alcoolului, stării de ebrietate și naturii ei din 18.09.2017 în concluzia căruia se atestă că Cebotaru Dumitru se află în stare de ebrietate (f.d. 35-36, vol. I); proces- verbal de audiere a martorului Xxxxxx Xxxxx din data de 19 septembrie 2017 (f.d. 70, vol. I); proces- verbal de audiere a martorului Xxxxxx Xxxxx din data de 21 septembrie 2017 (f.d.71, vol. I); proces- verbal de audiere a martorului Xxxxx Xxxxxx Xxxxx din data de 20 septembrie 2017 (f.d. 74, vol. I); proces- verbal de audiere a martorului minor Xxxxxx Xxxxx din data de 09 octombrie 2017 (f.d. 80-81, vol. I); raport de expertiză judiciară (psihiatrică) nr. 363 din 14 decembrie 2017 în concluzia căruia se atestă că, în momentul comiterii infracțiunii ce i se impută, Cebotaru Dumitru, tulburări psihice nu a manifestat, se afla în stare de beție voluntară fără simptomă psihotică, a acționat cu discernământ, avea capacitatea de prevedere și deliberare deplină a acțiunilor sale, fiind recunoscut Responsabil de fapta ce i se impută. În prezent Cebotaru Dumitru nu suferă de careva boală psihică, este fără dereglări psihice, are discernământul păstrat în totalitate. Cebotaru Dumitru nu necesită aplicarea măsurilor de siguranță cu caracter medical, poate purta răspundere penală (f.d. 118-123, vol. I); act de corectare a greșelilor la raportul de expertiză judiciară nr. 363 din 19 decembrie 2017 potrivit căruia, în raportul nr. 163 din 14 decembrie 2017, prin prezentul act de corectare a fost corectată greșeala comisă în compartimentul concluzii, în fraza în momentul infracțiunii 15 iulie 2017, data indicată urmează să fie substituită cu data corectă, 18 septembrie 2017; (f.d.128, vol. I); raport de evaluare psihologică a copilului Xxxxxx Xxxxx în concluzia căruia se atestă că, la momentul examinării se desemnează consecințe ale traumei psihologice. Abuzul sexual, prin care a trecut Xxxxxx Xxxxx a determinat apariția unui înalt nivel de anxietate, sensibilitate emoțională sporită, sentiment de

vinovăție, flash-back-uri - amintiri neplăcute despre evenimentele traumatizante însoțite de mecanisme de apărare demonstrative, neîncredere în oameni, sentiment de insecuritate, frică și rușine. Tabloul clinic psihologic, denotă capacitatea funcțională a proceselor de percepere, analiză, sinteză, memorare și reproducere adecvată a circumstanțelor importante pentru cazul cercetat. Ținând cont de particularitățile psihologice individuale, starea psihică și conținutul situației analizate, copilul XXXXXX XXXXX înțelegea caracterul acțiunilor exercitate asupra ei (f.d.131-132, vol. I); caracteristica eliberată de către Primăria sat. XXXXX pe numele lui Cebotaru Dumitru, are un comportament adecvat, a fost văzut în stare de ebrietate, anterior judecat (f.d.136-138, vol. I); cazier contravențional, datele de identitate, caracteristicile și sentințele pe numele lui Cebotaru Dumitru (f.d.143-156, vol. I); declarațiile suplimentare a reprezentatului legal a părții vătămate XXXXXX XXXXX din data de 21 martie 2018, date la examinarea cauzei în primă instanță (f.d.76, vol. II); declarațiile reprezentatului legal a părții vătămate XXXXXX XXXXX din data de 29 octombrie 2018, date la examinarea cauzei în apel (f.d.152, vol. III).

Instanța de apel a constatat că prima instanță eronat a stabilit lipsa elementelor infracționale în acțiunile inculpatului, deoarece la caz s-a constatat cu certitudine că Cebotaru Dumitru a comis acțiunile incriminate de organul de urmărire penală în baza art. 175 Cod penal, fapt confirmat prin cumulul probelor administrate în cauză.

Faptul nerecunoașterii vinovăției de către inculpat pe capătul de infracțiune incriminat și solicitarea de achitare a acestuia, este apreciat ca fiind orientat spre denaturarea adevărului în cauză.

La stabilirea categoriei pedepsei inculpatului Cebotaru Dumitru, Colegiul judiciar ținând cont de prevederile art. 7, 61, 75, 76 și 77 Cod penal, că inculpatul a comis un concurs de infracțiuni intenționate, din categoria infracțiunilor grave și reieșind din circumstanțele și consecințele cauzei, de personalitatea inculpatului, care anterior a mai fost judecat, este caracterizat negativ, a săvârșit două infracțiuni intenționate cu bună - știință asupra unui minor profitând de poziția de vulnerabilitate a victimei precum și de vârsta fragedă a acesteia (violul-adică raport sexual săvârșit prin constrângere fizică și psihică, precum și acțiuni perverse, săvârșite față de o persoană despre care se știa cu certitudine că nu a împlinit vârsta de 16 ani, constând în atingeri indecente), acțiuni care au dus la cauzarea de profunde suferințe psihice și emotive, a conchis că pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 175 Cod penal, acestuia urmează a-i fi stabilită o pedeapsă cu închisoare pe un termen de 4 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, și în temeiul art. 84 alin. (1) Cod penal, i-a fost stabilită pedeapsă definitivă pentru concurs de infracțiuni prin cumul parțial al pedepselor aplicate în baza art.171 alin. (3) lit. b) și art. 175 Cod penal, sub formă de închisoare pe un termen de 16 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis.

Cu privire la solicitarea procurorului privind încasarea din contul inculpatului

Cebotaru Dumitru în contul statului, a cheltuielilor de judecată în sumă de 20 794 lei, Colegiul judiciar a respins-o ca neîntemeiată or, aceste cheltuieli au fost suportate pentru efectuarea expertizelor judiciare, în vederea acumulării probelor necesare, ce demonstrează vinovăția și identifică persoana vinovată în comiterea unei infracțiuni. Procurorul nu a adus careva argumente legale, precum și probe, care ar confirma posibilitatea încasării cheltuielilor judiciare în sumă de 20 794 lei din contul inculpatului.

9. Temeinicia și legalitatea deciziei instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către avocatul Grosu Eugen în numele inculpatului, prin care, fără a invoca vreun temei din cele prevăzute de art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, solicită casarea deciziei instanței de apel și dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

În motivarea recursului, invocă următoarele argumente:

- instanța de apel a ignorat declarațiile făcute de partea vătămată Xxxxxx Xxxxx, care fiind audiată în condiții speciale, nu a declarat nimic despre acțiuni perverse din partea inculpatului față de persoana sa, ci doar de acțiuni de viol. Despre acțiuni perverse nu a declarat nici martorul Xxxxxx Xxxxx;

- instanța de apel greșit a apreciat declarațiile făcute de martorul Xxxxxx Xxxxx, și a dat o apreciere eronată probelor anexate la materialele dosarului și cercetate în cadrul ședinței de judecată, incorect a stabilit circumstanțele în speța dată, prin urmare fiind emisă sentința de condamnare în privința sa, emisă doar în temeiul presupunerilor, ce nu sunt dovedite prin materialele dosarului penal.

9.1. La recursul ordinar declarat, în conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 11) Cod de procedură penală, a depus referință acuzatorul de stat, pledând pentru inadmisibilitatea acestuia, ca fiind depus peste termen.

10. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar în baza materialelor din dosar, Colegiul penal în unanimitate decide inadmisibilitatea acestuia, deoarece este vădit neîntemeiat, din următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, *instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care recursul este vădit neîntemeiat.*

Conform art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs, se pronunță doar în limitele temeiurilor invocate în recurs. Potrivit art. 429 alin. (1) Cod de procedură penală, recursul trebuie să fie motivat. În corespundere cu art. 430 alin. (5) Cod de procedură penală, cererea de recurs trebuie să conțină indicarea temeiurilor prevăzute în art. 427 și argumentarea ilegalității hotărârii atacate în acest sens. Potrivit art. 6 pct. 11¹) Cod de procedură penală, eroare gravă de fapt constituie stabilirea eronată a faptelor, în existența sau inexistența lor, prin neluarea în considerare a probelor care le confirmau sau prin denaturarea conținutului acestora.

La caz se reține, că recurentul nu invocă nici un temei de recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, însă potrivit solicitării Colegiul deduce că motivele recursului se încadrează în prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, care prevede că *hotărârea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția*, însă Colegiul consideră că acest temei nu și-a găsit confirmare la examinarea recursului, nefiind stabilită presupusa eroare de drept invocată de recurent, inculpatul de fapt criticând modalitatea de apreciere a probelor de către instanța de apel.

Colegiul menționează că art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede o listă exhaustivă de temeiuri pentru recurs, a cărei analiză denotă faptul că chestiunile privind aprecierea probelor nu sunt reflectate în conținutul acestui articol, astfel neconstituind un temei pentru recurs separat. Critica aprecierii probelor, care la caz comportă o solicitare de reapreciere a acestora, nu poate fi supusă analizei la etapa examinării cauzei în ordine de recurs ordinar, deoarece instanța de recurs este abilitată de a se pronunța asupra chestiunilor de drept, care constituie erori cu caracter procedural sau material, iar aprecierea probelor constituie o chestiune de fapt, ce ține de judecarea fondului cauzei, judecare care nu se înfăptuiește de către instanța de recurs.

Instanța de recurs constată că instanța de apel, la examinarea cauzei penale a respectat prevederile art. 414 alin. (1), (2), (4), (5), 417 alin. (1) pct. 8), 419 Cod de procedură penală, adoptând o decizie legală și întemeiată și a dat răspuns la toate argumentele invocate de participanții la proces.

Așa cum rezultă din textul deciziei atacate, Colegiul constată că instanța de apel și-a motivat decizia în conformitate cu art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, astfel decizia cuprinde temeiurile de fapt și de drept care au dus, la caz, la casarea sentinței instanței de fond și pronunțarea unei noi hotărâri. Or, în fapt, decizia recurată corespunde tuturor prevederilor legii de procedură penală, ea fiind legală și întemeiată.

În sensul vizat și în raport cu circumstanțele invocate în recursul ordinar (*pct. 9. din decizie*), se atestă că împrejurările menționate în partea descriptivă a hotărârii contestate, inclusiv cele reproduse în pct. 8. din prezenta decizie, relevă în mod concludent că instanța de apel corect a constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind învinuirea înaintată inculpatului și încadrarea juridică justă a acțiunilor infracționale ale acestuia, în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, prin prisma cumulului de probe anexate la dosar, inclusiv: declarațiile părții vătămate minore Xxxxxx Xxxxx, declarațiile martorilor Xxxxxx Xxxxx - reprezentant legal al părții vătămate Xxxxxx Xxxxx, Xxxxx Xxxxx depuse în cadrul urmăririi penale, Xxxxxx Xxxxx; procesul verbal de înregistrare a infracțiunii descoperite din data de 18.12.2017 (f.d. 7, vol.

I); copia certificatului de naștere NA-VI 0206333, potrivit căruia XXXXXX XXXXX este născută la 09 septembrie 2005, și în calitate de părinți sunt indicați tata Cebotaru Dumitru și mama XXXXXX XXXXX (f.d.24, vol. I); actul nr. 380 din 19 septembrie 2017, privind examinarea și constatarea condițiilor de stat (f.d. 26-27, vol. I); concluzia psihologului - pedagogului din data de 19 septembrie 2017 (f.d. 29, vol. I); proces- verbal nr. 175 al examinării medicale de constatare a faptului de consumare a alcoolului, stării de ebrietate și naturii ei din 18.09.2017 în concluzia căruia se atestă că Cebotaru Dumitru se află în stare de ebrietate (f.d. 35-36, vol. I); proces- verbal de audiere a martorului XXXXXX XXXXX din data de 19 septembrie 2017 (f.d. 70, vol. I); proces- verbal de audiere a martorului XXXXXX XXXXX din data de 21 septembrie 2017 (f.d.71, vol. I); proces- verbal de audiere a martorului XXXXX XXXXXX din data de 20 septembrie 2017 (f.d. 74, vol. I); proces- verbal de audiere a martorului minor XXXXXX XXXXX din data de 09 octombrie 2017 (f.d. 80-81, vol. I); raport de expertiză judiciară (psihiatrică) nr. 363 din 14 decembrie 2017 (f.d. 118-123, vol. I); act de corectare a greșelilor la raportul de expertiză judiciară nr. 363 din 19 decembrie 2017 potrivit căruia, în raportul nr. 163 din 14 decembrie 2017, prin prezentul act de corectare a fost corectată greșeala comisă în compartimentul concluzii, în fraza în momentul infracțiunii 15 iulie 2017, data indicată urmează să fie substituită cu data corectă, 18 septembrie 2017; (f.d.128, vol. I); raport de evaluare psihologică a copilului XXXXXX XXXXX în concluzia căruia se atestă că, la momentul examinării se desemnează consecințe ale traumei psihologice. Abuzul sexual, prin care a trecut XXXXXX XXXXX a determinat apariția unui înalt nivel de anxietate, sensibilitate emoțională sporită, sentiment de vinovăție, flash-back-uri - amintiri neplăcute despre evenimentele traumatizante însoțite de mecanisme de apărare demonstrative, neîncredere în oameni, sentiment de insecuritate, frică și rușine. Tabloul clinic psihologic, denotă capacitatea funcțională a proceselor de percepere, analiză, sinteză, memorare și reproducere adecvată a circumstanțelor importante pentru cazul cercetat. Ținând cont de particularitățile psihologice individuale, starea psihică și conținutul situației analizate, copilul XXXXXX XXXXX înțelegea caracterul acțiunilor exercitate asupra ei (f.d.131-132, vol. I); caracteristica eliberată de către Primăria sat. XXXXX pe numele lui Cebotaru Dumitru (f.d.136-138, vol. I); cazier contravențional, datele de identitate, caracteristicile și sentințele pe numele lui Cebotaru Dumitru (f.d.143-156, vol. I); declarațiile suplimentare a reprezentatului legal a părții vătămate XXXXXX XXXXX din data de 21 martie 2018, date la examinarea cauzei în primă instanță (f.d.76, vol. II); declarațiile reprezentatului legal a părții vătămate XXXXXX XXXXX din 29 octombrie 2018, date la examinarea cauzei în apel (f.d.152, vol. III), probele administrate pe caz demonstrând elocvent prezența în faptele și acțiunile inculpatelor a elementelor infracțiunii prevăzute de art. 175 Cod penal – *acțiuni perverse săvârșite față de o persoană despre care se știa cu certitudine că nu a împlinit vârsta de 16 ani, constând în atingeri indecente, precum și în alte acțiuni cu caracter sexual.*

Totodată, Colegiul penal reține că instanța de apel a dat răspuns la toate argumentele invocate în apel, iar dispozitivul hotărârii este expus clar și în conformitate cu prevederile art. 395 alin. (1) – (3) Cod de procedură penală.

Potrivit jurisprudenței CtEDO, în asemenea situație, nu se mai impune o reevaluare a conținutului mijloacelor de probă, acestea demonstrând cu prisosință soluția dată de prima instanță. Or, în cazul în care instanța de fond și-a motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției de primă instanță (*hotărârea CtEDO Garcia Ruis c. Spaniei, Helle c. Finlandei*). Art. 6 din CEDO impune în special, în sarcina „instanței”, obligația de a efectua o examinare efectivă a motivelor, argumentelor și probelor propuse de părți, cu excepția cazului în care se apreciază relevanța acestora. Deși este adevărat că obligația motivării deciziilor, impusă instanțelor de art. 6 § 1 din CEDO, nu poate fi înțeleasă ca impunând formularea unui răspuns detaliat la fiecare argument (*hotărârea CtEDO, pct. 80-81, Perez c. Franței, Van de Hurk c. Țărilor de Jos*).

Motivarea hotărârii este un proces de analiză și sinteză a actelor și lucrărilor dosarului, care nu presupune în mod necesar expunerea tuturor elementelor amănunțit, atât timp cât sunt valorificate toate aspectele relevante din punct de vedere probatoriu și sunt menționate componentele obligatorii ale unei motivări a hotărârii penale, așa cum s-a procedat, de altfel, în cauza de față. Investită cu o situație de fapt, instanța de apel, înlăturând omisiunile de apreciere ale instanțelor, descrise în decizia Curții Supreme de Justiție, ca urmare a efectuării recercetării judecătorești, a expus situația de fapt reținută pe baza probatoriului administrat și a concluzionat corect ca aceasta se circumscrie încadrării juridice în baza art. 175 Cod penal, potrivit căreia inculpatul a fost recunoscut vinovat.

Pe lângă aceasta, recursul declarat, potrivit argumentelor invocate și reproduse în pct. 9. din prezenta decizie, sunt întemeiate doar pe critica modului în care instanța inferioară a apreciat probele și circumstanțele cauzei.

Pornind de la prevederile art. 27, 414 alin. (1) și (2) a Codului de procedură penală, judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, și poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Astfel, activitatea instanțelor de fond și de apel privind doar aprecierea sau reaprecierea circumstanțelor cauzei în alt sens decât cel pe care îl propune apărarea este o competență și prerogativă legală a acestor instanțe, care nu constituie un temei de drept separat din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură penală și, astfel, invocarea acestei chestiuni în recursul ordinar, la fel, este lipsită de orice temei legal.

Reieșind din cele expuse, Colegiul conchide că în cauză nu s-au comis erorile de drept prevăzute în pct. 6) alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală la care face referință recurentul, deci nu persistă temeieri de casare a soluției adoptate de către instanța de apel.

Având în vedere considerentele expuse și raportând situația reținută în cauză la prevederile art. 432 alin. (2) Cod de procedură penală, Colegiul penal concluzionează că la rejudecarea cauzei în ordine de apel, instanța de apel a respectat prevederile legale relevante prescrise de art. 414-419 Cod de procedură penală și indicațiile instanței de recurs, înlăturând omisiunile comise de instanțele care au examinat anterior cauza, iar recursul declarat, este inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat.

11. În temeiul art. 432 alin. (1) – (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul Penal

d e c i d e :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Grosu Eugen în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 02 noiembrie 2020, în cauza penală privindu-l pe **CEBOTARU Dumitru Xxxxx**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 14 mai 2021.

Președinte

Diaconu Iurie

Judecător

Catan Liliana

Judecător

Guzun Ion